

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

zo 6. septembra 2017^{*ii}

„Odvolanie – Článok 102 ZFEÚ – Zneužitie dominantného postavenia – Vernostné zľavy – Právomoc Komisie – Nariadenie (ES) č. 1/2003 – Článok 19“

Vo veci C-413/14 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 26. augusta 2014,

Intel Corporation Inc., so sídlom vo Wilmingtone (Spojené štáty americké), v zastúpení: D. M. Beard, QC, ako aj A. Parr a R. Mackenzie, solicitors,

odvolateľ,

ďalší účastníci konania:

Európska komisia, v zastúpení: T. Christoforou, V. Di Bucci, M. Kellerbauer a N. Khan, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

Association for Competitive Technology Inc., so sídlom vo Washingtone (Spojené štáty), v zastúpení: J.-F. Bellis, avocat,

Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir),

vedľajší účastníci konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda K. Lenaerts, podpredseda A. Tizzano, predsedovia komôr R. Silva de Lapuerta, M. Ilešič, J. L. da Cruz Vilaça (spravodajca), E. Juhász, M. Berger, M. Vilaras a E. Regan, sudcovia A. Rosas, J. Malenovský, E. Levits, F. Biltgen, K. Jürimäe a C. Lycourgos,

generálny advokát: N. Wahl,

tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 21. júna 2016,

* Jazyk konania: angličtina.

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 20. októbra 2016,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Intel Corporation Inc. (ďalej len „Intel“) sa svojím odvolaním domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 12. júna 2014, Intel/Komisia (T-286/09, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2014:547), ktorým Všeobecný súd zamietol jeho žalobu o neplatnosť rozhodnutia Komisie z 13. mája 2009 K(2009) 3726 v konečnom znení týkajúceho sa konania podľa článku 82 [ES] a článku 54 Dohody o EHP (Vec COMP/C-3/37.990 – Intel) (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

- 2 Odôvodnenie 25 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 [ES] (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205) stanovuje:

„Odhaľovanie porušovania súťažných pravidiel je stále ťažšie, a aby sa účinnejšie chránila hospodárska súťaž, právomoci Komisie týkajúce sa vyšetrovania musia byť doplnené. Komisia by mala mať oprávnenie vypočúť každú osobu, ktorá môže mať užitočné informácie, a urobiť záznam. ... Pracovníci poverení Komisiou by mali mať právo požadovať každú informáciu významnú pre predmet a účel inšpekcie.“

- 3 Odôvodnenie 32 tohto nariadenia stanovuje:

„Malo by sa potvrdiť právo príslušných podnikov na vypočutie pred Komisiou. Tretie strany, ktorých záujmy môžu byť rozhodnutím dotknuté, by mali mať možnosť predložiť vopred svoje vyjadrenia a prijaté rozhodnutia by mali byť širšie publikované. Pri zabezpečení práva obhajoby príslušných podnikov, najmä práva na prístup k dokumentácii je dôležité, aby bolo chránené obchodné tajomstvo. Podobne by mala byť zaručená dôvernosc vymieňaných informácií.“

- 4 Článok 19 nariadenia č. 1/2003 nazvaný „Právomoc klásť otázky“ stanovuje:

„1. Aby mohla Komisia plniť povinnosti, ktoré jej určuje toto nariadenie, môže klásť otázky každej fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá s tým súhlasí, s cieľom získať informácie týkajúce sa predmetu vyšetrovania.

2. Pri kladení otázok podľa odseku 1 vykonávaného v priestoroch podniku informuje Komisia príslušný orgán členského štátu, na ktorého území sa vypočúvanie uskutočňuje. Ak o to požiada príslušný orgán uvedeného členského štátu, jeho úradníci môžu pomáhať úradníkom a ostatným sprevádzajúcim osobám, ktoré Komisia poverila vypočúvaním.“

- 5 Článok 3 nariadenia Komisie (ES) č. 773/2004 zo 7. apríla 2004, ktoré sa týka vedenia konania Komisiou podľa článkov 81 a 82 [ES] (Ú. v. EÚ L 123, 2004, s. 18; Mim. vyd. 08/003, s. 81), nazvaný „Právomoc vydávať vyhlásenia“, stanovuje:

„1. Tam, kde Komisia vypočuje osobu s jej súhlasom v súlade s článkom 19 nariadenia (ES) č. 1/2003, tak na začiatku vypočúvania uvedie právny základ a účel vypočúvania a pripomenie

jeho dobrovoľný charakter. Vypočúvanú osobu bude taktiež informovať o svojom zámere vyhotoviť záznam z vypočúvania.

2. Vypočúvanie môže byť vedené akýmkoľvek spôsobom vrátane formy telefonickkej alebo elektronickej.

3. Komisia môže zaznamenávať vyhlásenia vykonané vypočúvanými osobami akoukoľvek formou. Kópia akéhokoľvek záznamu musí byť predložená vypočúvanej osobe na schválenie. Tam, kde je to potrebné, Komisia stanoví lehotu, v rámci ktorej jej vypočúvaná osoba môže oznámiť akékoľvek opravy, ktoré sa musia vo vyhlásení previesť.“

Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné rozhodnutie

- 6 Intel je spoločnosť založená podľa amerického práva, ktorá zabezpečuje dizajn, vývoj, výrobu a predaj mikroprocesorov (ďalej len „CPU“), čipsetov (*chipsets*) a iných polovodičových komponentov, ako aj platformových riešení pre spracovanie údajov a komunikačných zariadení.
- 7 Trh, ktorý je príslušný v tejto veci, je trh procesorov, najmä procesorov CPU x86. Architektúra x86 je štandard navrhnutý podnikom Intel pre jeho CPU a umožňuje fungovanie operačných systémov Windows a Linux.
- 8 V nadväznosti na formálnu sťažnosť predloženú 18. októbra 2000 spoločnosťou Advanced Micro Devices, Inc. (ďalej len „AMD“), doplnenú 26. novembra 2003, Komisia začala v máji 2004 sériu vyšetrovaní a v júli 2005 vykonala inšpekcie na mieste vo viacerých pobočkách podniku Intel, najmä v Nemecku, Španielsku, Taliansku a Spojenom kráľovstve, ako aj v prevádzkach viacerých jeho zákazníkov v Nemecku, Španielsku, vo Francúzsku, v Taliansku a Spojenom kráľovstve.
- 9 Dňa 26. júla 2007 Komisia doručila podniku Intel oznámenie o výhradách týkajúce sa konania tohto podniku voči piatim hlavným výrobcam pôvodných zariadení (*Original Equipment Manufacturer*, ďalej len „OEM“), konkrétne spoločnostiam Dell, Hewlett-Packard Company (HP), Acer Inc., NEC Corp. a International Business Machines Corp. (IBM). Intel odpovedal na toto oznámenie o výhradách 7. januára 2008 a vypočutie sa konalo 11. a 12. marca 2008.
- 10 Dňa 17. júla 2008 Komisia oznámila podniku Intel dodatočné oznámenie o výhradách týkajúce sa jeho konania voči spoločnosti Media-Saturn-Holding GmbH (ďalej len „MSH“), ktorá je distribútorom elektronických zariadení a hlavným európskym predajcom stolných počítačov, ako aj spoločnosti Lenovo Group Ltd. (ďalej len „Lenovo“), ktorá je ďalším OEM. Toto oznámenie obsahovalo nové dôkazy týkajúce sa konania podniku Intel voči niektorým OEM dotknutým oznámením o výhradách z 26. júla 2007. Intel sa v stanovenej lehote nevyjadril.
- 11 Komisia v spornom rozhodnutí opísala dva druhy konania podniku Intel voči jeho obchodným partnerom, a to podmienené zľavy a „čisté obmedzenia“, ktorých cieľom bolo vylúčiť konkurenta, konkrétne spoločnosť AMD, z trhu s CPU x86. Prvé konanie spočívalo v poskytnutí zľavy štyrom OEM, konkrétne spoločnostiam Dell, Lenovo, HP a NEC, pod podmienkou, že od neho budú nakupovať všetky alebo takmer všetky svoje CPU x86. Druhé konanie spočívalo v poskytovaní platieb OEM, aby OEM oddialili, zrušili alebo nejakým spôsobom obmedzili uvedenie niektorých výrobkov vybavených CPU x86 AMD na trh.

- 12 Vzhľadom na tieto skutočnosti Komisia dospela k záveru, že išlo o jediné a nepretržité porušenie článku 102 ZFEÚ a článku 54 Dohody o Európskom hospodárskom priestore z 2. mája 1992 (Ú. v. ES L 1, 1994, s. 3), v období od októbra 2002 do decembra 2007, a v dôsledku toho uložila podniku Intel pokutu vo výške 1,06 miliardy eur.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 13 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 22. júla 2009 Intel podal žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia, pričom uviedol deväť žalobných dôvodov.
- 14 Podaním zapísaným do registra kancelárie Súdu prvého stupňa 2. novembra 2009 Association for Competitive Technology Inc. (ďalej len „ACT“) podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu podniku Intel. Jej návrhu na vstup do konania sa vyhovel rozhodnutím zo 7. júna 2010.
- 15 Na podporu svojho prvého žalobného dôvodu týkajúceho sa horizontálnych otázok o právnych posúdeniach vykonaných Komisiou Intel spochybnil rozdelenie dôkazného bremena a požadovanú mieru dokazovania, právnu kvalifikáciu zliav a platieb poskytnutých ako protihodnotu za výhradné zásobovanie, ako aj právnu kvalifikáciu platieb, ktorú Komisia nazvala „čisté obmedzenia“, ktorých účelom bolo, aby OEM oddialili, zrušili alebo obmedzili uvádzanie výrobkov vybavených CPU spoločnosti AMD na trh.
- 16 Všeobecný súd v podstate rozhodol v bode 79 napadnutého rozsudku, že zľavy poskytnuté spoločnostiam Dell, HP, NEC a Lenovo predstavovali zľavy za exkluzivitu, pretože boli viazané na podmienku, že zákazník sa bude zásobovať od podniku Intel, a to buď v celom rozsahu svojich potrieb CPU x86, alebo z ich významnej časti. Okrem toho Všeobecný súd v bodoch 80 až 89 napadnutého rozsudku konštatoval, že kvalifikácia takej zľavy ako zneužitia nezávisí od analýzy okolností prejednávanej veci, ktorej cieľom je preukázať schopnosť obmedziť hospodársku súťaž.
- 17 Len pre úplnosť Všeobecný súd dospel v bodoch 172 až 197 napadnutého rozsudku k záveru, že Komisia z právneho hľadiska dostatočne preukázala na základe analýzy okolností prejednávanej veci schopnosť zliav a platieb za exkluzivitu poskytnutých podnikom Intel spoločnostiam Dell, HP, NEC, Lenovo a MSH obmedziť hospodársku súťaž.
- 18 V súvislosti s druhým žalobným dôvodom založeným na tom, že Komisia nepreukázala svoju územnú právomoc na uplatnenie článkov 101 a 102 ZFEÚ na praktiky uplatňované voči spoločnostiam Acer a Lenovo, Všeobecný súd najskôr v bode 244 napadnutého rozsudku uviedol, že Komisii na odôvodnenie právomoci s ohľadom na medzinárodné právo verejné stačí preukázať kvalifikované účinky praktiky alebo to, že došlo k jej realizácii v Európskej únii. Následne v bode 296 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že podstatné, okamžité a predvídateľné účinky, ktoré správanie podniku Intel mohlo spôsobiť v rámci Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP), boli dostatočným dôvodom na priznanie právomoci Komisii. Napokon pre úplnosť Všeobecný súd v bode 314 napadnutého rozsudku uviedol, že táto právomoc bola odôvodnená aj z dôvodu realizácie dotknutého správania na území Únie a EHP.
- 19 Na podporu svojho tretieho žalobného dôvodu týkajúceho sa väd konania vytýkaných Komisii Intel poukázal najmä na porušenie svojich práv na obhajobu z dôvodu neexistencie zápisnice zo stretnutia s pánom D 1, pričom tvrdil, že určité skutočnosti týkajúce sa tohto stretnutia by sa

mohli použiť ako dôkazy v jeho prospech. Taktiež tvrdil, že Komisia nesprávne odmietla uskutočnenie druhého vypočutia, ako aj sprístupnenie určitých dokumentov spoločnosti AMD, ktoré mohli byť relevantné na obhajobu podniku Intel.

- 20 V prvom rade Všeobecný súd v bode 618 napadnutého rozsudku uviedol, že predmetné stretnutie nebolo formálnym výsluchom v zmysle článku 19 nariadenia č. 1/2003 a že Komisia nebola povinná takýto výsluch vykonať. V uvedenom bode z toho vyvodil, že článok 3 nariadenia č. 773/2004 nebol uplatniteľný, takže tvrdenie založené na porušení formálnych náležitostí stanovených v tomto ustanovení bolo neúčinné.
- 21 Následne Všeobecný súd v bodoch 621 a 622 napadnutého rozsudku rozhodol, že hoci Komisia porušila zásadu riadnej správy vecí verejných tým, že nevyhotovila dokument obsahujúci stručný opis tém prejednaných na uvedenom stretnutí, ako ani mená účastníkov, tento pôvodný nedostatok bol napravený tým, že poskytla podniku Intel nedôvernú verziu internej poznámky týkajúcej sa tohto stretnutia.
- 22 V súvislosti so štvrtým žalobným dôvodom týkajúcim sa údajného nesprávneho posúdenia praktík voči OEM a spoločnosti MSH, Všeobecný súd zamietol všetky výhrady predložené podnikom Intel týkajúce sa spoločností Dell, HP, NEC, Lenovo, Acer a MSH v bodoch 665, 894, 1032, 1221, 1371 a 1463 napadnutého rozsudku.
- 23 Pokiaľ išlo o piaty žalobný dôvod, ktorým podnik Intel spochybňoval existenciu celkovej stratégie zameranej na zabránenie prístupu spoločnosti AMD k najvýznamnejším predajným kanálom, Všeobecný súd v bodoch 1551 a 1552 napadnutého rozsudku rozhodol, že Komisia v podstate z právneho hľadiska dostatočne preukázala snahu podniku Intel o utajenie protisúťažných praktík a vykonanie celkovej dlhodobej stratégie, ktorej cieľom bolo zabrániť prístupu spoločnosti AMD k týmto predajným kanálom.
- 24 Pokiaľ išlo o šiesty žalobný dôvod, podľa ktorého Komisia údajne nesprávne uplatnila usmernenia k metóde stanovenia pokút uložených podľa článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1/2003 (Ú. v. EÚ C 210, 2006, s. 2), Všeobecný súd dospel k záveru – najmä v bode 1598 napadnutého rozsudku –, že ani zásada právnej istoty, ani zásada zákonnosti trestných činov a trestov nebránia tomu, aby sa Komisia rozhodla prijať a uplatniť nové usmernenia na výpočet pokút aj po spáchaní trestného činu. Okrem toho Všeobecný súd v uvedenom bode konštatoval, že účinné uplatňovanie pravidiel hospodárskej súťaže odôvodňuje, že podnik musí vziať do úvahy možnosť zmeny všeobecnej politiky hospodárskej súťaže Komisie v oblasti pokút, tak pokiaľ ide o metódu výpočtu, ako aj výšku pokút.
- 25 V súvislosti so siedmym žalobným dôvodom založeným na údajnej neexistencii porušenia článku 102 ZFEÚ, či už úmyselne alebo z nedbanlivosti, Všeobecný súd v podstate v bodoch 1602 a 1603 napadnutého rozsudku rozhodol, že Intel nemohol nevedieť o protisúťažnej povahe svojho konania a že dôkazy uvedené v spornom rozhodnutí z právneho hľadiska dostatočne preukazujú, že žalobca uplatňoval celkovú dlhodobú stratégiu zameranú na zabránenie prístupu spoločnosti AMD k strategicky najvýznamnejším predajným kanálom a snažil sa utajiť protisúťažnú povahu svojho správania.
- 26 V ôsmom žalobnom dôvode založenom na údajne neprimeranej povahe uloženej pokuty Všeobecný súd v bodoch 1614 až 1616 napadnutého rozsudku uviedol, že predchádzajúca rozhodovacia prax Komisie nemôže slúžiť ako právny rámec pre pokuty v oblasti hospodárskej súťaže a že v každom prípade rozhodnutia predložené v tejto súvislosti podnikom Intel nie sú

relevantné vzhľadom na dodržiavanie zásady rovnosti zaobchádzania. Okrem toho na rozdiel od toho, čo tvrdil Intel, Všeobecný súd v bodoch 1627 a 1628 napadnutého rozsudku pripomenul, že Komisia nezohľadnila skutočný dopad porušenia na trh na účely určenia jeho závažnosti.

- 27 Napokon, čo sa týka deviateho žalobného dôvodu, ktorého cieľom bolo dosiahnuť zníženie výšky uloženej pokuty v rámci výkonu neobmedzenej súdnej právomoci Všeobecného súdu, tento súd dospel v bode 1647 napadnutého rozsudku predovšetkým k záveru, že žiadne výhrady, tvrdenia a skutkové a právne okolnosti uvedené podnikom Intel neumožňovali dospieť k záveru, že výška uloženej pokuty bola neprimeraná. Všeobecný súd totiž v uvedenom bode rozhodol, že táto pokuta bola primeraná vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci, a zdôraznil, že bola hlboko pod hornou hranicou 10 % stanovenou v článku 23 ods. 2 nariadenia č. 1/2003.

Návrhy účastníkov konania pred Súdnym dvorom

- 28 Intel navrhuje, aby Súdny dvor:
- úplne alebo čiastočne zrušil napadnutý rozsudok,
  - úplne alebo čiastočne zrušil sporné rozhodnutie,
  - zrušil alebo podstatne znížil uloženú pokutu,
  - subsidiárne vrátil vec Všeobecnému súdu na opätovné rozhodnutie v súlade s rozsudkom Súdneho dvora a
  - zaviazal Komisiu na náhradu trov tohto konania, ako aj konania pred Všeobecným súdom.
- 29 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie a
  - zaviazal Intel na náhradu trov konania.
- 30 ACT navrhuje, aby Súdny dvor:
- vyhovel odvolaniu podniku Intel v celom rozsahu a
  - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania, ktoré vynaložila v rámci odvolacieho konania, ako aj v konaní o žalobe o neplatnosť.

O odvolaní

- 31 Intel na podporu svojho odvolania uvádza šesť odvolacích dôvodov. V prvom odvolacom dôvode tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď nepreskúmal sporné zľavy vzhľadom na všetky relevantné okolnosti. V rámci druhého odvolacieho dôvodu Intel namieta nesprávne právne posúdenie, ktorého sa dopustil Všeobecný súd pri konštatovaní porušenia v rokoch 2006 a 2007, najmä pokiaľ ide o rozsah trhu, ktorého sa týkali sporné zľavy počas týchto dvoch rokov. Intel svojím tretím odvolacím dôvodom tvrdí, že došlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu, ktorého sa dopustil Všeobecný súd, pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu zliav za

exkluzivitu, ktoré Intel uzavrel so spoločnosťami HP a Lenovo. Intel vo svojom štvrtom odvolacom dôvode namieta, že Všeobecný súd nesprávne dospel k záveru, že neexistuje podstatná procesná vada majúca vplyv na jeho právo na obhajobu, ktorej sa dopustila Komisia pri vypočúvaní pána D 1. Piaty odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd nesprávne uplatnil kritériá týkajúce sa právomoci Komisie s ohľadom na dohody uzavreté medzi podnikom Intel a spoločnosťou Lenovo v rokoch 2006 a 2007. Napokon svojím šiestym odvolacím dôvodom Intel navrhuje, aby Súdny dvor zrušil alebo podstatne znížil uloženú pokutu, a to na základe zásady proporcionality a zásady zákazu retroaktivity usmernení k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 23 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 1/2003.

O piatom odvolacom dôvode založenom na tom, že Všeobecný súd nesprávne uplatnil kritériá týkajúce sa právomoci Komisie s ohľadom na dohody uzavreté medzi podnikom Intel a spoločnosťou Lenovo v rokoch 2006 a 2007.

Argumentácia účastníkov konania

- 32 Svojím piatym odvolacím dôvodom, ktorý treba preskúmať na prvom mieste, pretože sa týka právomoci Komisie, Intel v prvom rade tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne potvrdil existenciu právomoci Komisie na uplatnenie článku 102 ZFEÚ s ohľadom na dohody uzavreté medzi podnikom Intel a spoločnosťou Lenovo, ktorá je čínskou spoločnosťou, v rokoch 2006 a 2007. Kritérium založené na mieste realizácie praktík narúšajúcich hospodársku súťaž (ďalej len „kritérium realizácie“) a kritérium postavené na kvalifikovaných účinkoch týchto praktík v Únii (ďalej len „kritérium kvalifikovaných účinkov“) nemôžu totiž slúžiť v prejednávanej veci ako základ na vznik právomoci Komisie.
- 33 Všeobecný súd teda údajne v bode 311 napadnutého rozsudku nesprávne rozhodol, že vykonávanie týchto dohôd možno považovať za preukázané z dôvodu praktík, ktoré ovplyvňujú dôsledky pre klientov týkajúce sa ich predajov výrobkov na celom svete, vrátane EHP. Táto okolnosť však neumožňuje založiť právomoc Komisie podľa kritéria realizácie, pretože sporné správanie sa nerealizovalo v EHP a Intel nepredával svoje výrobky spoločnosti Lenovo v EHP.
- 34 Všeobecný súd sa navyše dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď na založenie právomoci Komisie pripustil kritérium kvalifikovaných účinkov. Podľa podniku Intel judikatúra pripúšťa len kritérium realizácie ako dôvod na založenie právomoci Komisie.
- 35 Intel ďalej tvrdí, že aj za predpokladu, že by kritérium kvalifikovaných účinkov bolo skutočne uplatniteľné, nemohlo by to v prejednávanej veci odôvodňovať právomoc Komisie. V tejto súvislosti odkazuje na bod 87 rozsudku z 27. februára 2014, InnoLux/Komisia (T-91/11, EU:T:2014:92), v ktorom Všeobecný súd rozhodol, že ak sa komponenty najprv predajú mimo EHP nezávislým zákazníkom, vzťah medzi vnútorným trhom a porušením je príliš slabý. Intel na základe toho tvrdí, že nemožno predpokladať, že dohody uzatvorené so spoločnosťou Lenovo a týkajúce sa CPU určené na dodanie v Číne budú mať bezprostredný a podstatný účinok v EHP. Navyše, hoci by nepriame účinky mohli stačiť na založenie právomoci, dohody so spoločnosťou Lenovo z rokov 2006 a 2007 nemohli mať na území EHP podstatný účinok.
- 36 Okrem toho podľa podniku Intel Všeobecný súd protiprávne obrátil dôkazné bremeno v bode 289 napadnutého rozsudku, keď od neho vyžadoval preukázanie toho, že všetky plánované predaje sa týkali tých častí Európy, Stredného východu a Afriky, ktoré nepatria do EHP.

- 37 Napokon, Intel zdôrazňuje, že prístup Komisie by viedol ku konfliktu právomoci s inými orgánmi hospodárskej súťaže a spôsobil reálne nebezpečenstvo dvojitej trestnosti.
- 38 ACT v podstate podporuje tvrdenia podniku Intel. V zásade tvrdí, že podľa znenia článku 102 ZFEÚ a judikatúry vyplývajúcej z rozsudku z 27. septembra 1988, *Ahlström Osakeyhtiö a i./Komisia* (89/85, 104/85, 114/85, 116/85, 117/85 a 125/85 až 129/85, EU:C:1988:447) je potrebné preukázať, že dané konanie obmedzuje hospodársku súťaž v rámci spoločného trhu.
- 39 Komisia tvrdí, že piaty odvolací dôvod treba zamietnuť.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 40 Všeobecný súd v bode 244 napadnutého rozsudku rozhodol, že právomoc Komisie na konštatovanie a sankcionovanie správania, ku ktorému došlo mimo Únie na základe pravidiel medzinárodného práva verejného, sa môže vykonať buď na základe kritéria realizácie, alebo na základe kritéria kvalifikovaných účinkov, a to ešte pred preskúmaním právomoci Komisie v prejednávanej veci s ohľadom na kritérium kvalifikovaných účinkov a subsidiárne z hľadiska kritéria realizácie.
- 41 V tejto súvislosti treba po prvé preskúmať tvrdenie podniku Intel a spoločnosti ACT, podľa ktorého Všeobecný súd nesprávne pripustil, že kritérium kvalifikovaných účinkov môže slúžiť ako základ pre založenie právomoci Komisie.
- 42 V tejto súvislosti treba pripomenúť, podobne ako uviedol generálny advokát v bode 288 svojich návrhov, že pravidlá v oblasti hospodárskej súťaže Únie stanovené v článkoch 101 a 102 ZFEÚ sa majú chápať ako spoločné a jednostranné správanie podnikov, ktoré obmedzujú hospodársku súťaž v rámci vnútorného trhu. Kým totiž článok 101 ZFEÚ zakazuje dohody a postupy, ktoré majú za cieľ alebo následok vylúčovanie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže „v rámci vnútorného trhu“, v článku 102 ZFEÚ sa zakazuje zneužívanie dominantného postavenia „na vnútornom trhu či jeho podstatnej časti“.
- 43 Na základe toho Súdny dvor rozhodol, pokiaľ ide o uplatnenie článku 101 ZFEÚ, že skutočnosť, že sa podnik zúčastňujúci sa na dohode nachádza v treťom štáte, nie je prekážkou uplatnenia tohto ustanovenia, keďže takáto dohoda vyvoláva účinky na území vnútorného trhu (rozsudok z 25. novembra 1971, *Béguelin Import*, 22/71, EU:C:1971:113, bod 11).
- 44 Okrem toho treba pripomenúť, že pokiaľ ide o odôvodnenie použitia kritéria realizácie, Súdny dvor už zdôraznil, že keby sa určilo, že uplatniteľnosť zákazov stanovených v práve hospodárskej súťaže závisí od miesta vytvorenia kartelu, evidentne by to ponúklo podnikom jednoduchý spôsob, ako sa uvedeným zákazom vyhnúť (pozri analogicky rozsudok z 27. septembra 1988, *Ahlström Osakeyhtiö a i./Komisia*, 89/85, 104/85, 114/85, 116/85, 117/85 a 125/85 až 129/85, EU:C:1988:447, bod 16).
- 45 Kritérium kvalifikovaných účinkov sleduje rovnaký cieľ, t. j. identifikovať správanie, ktoré síce nebolo prijaté na území Únie, ale ktorého protisúťažné účinky by sa mohli na trhu Únie prejaviť.
- 46 Intel podporovaný spoločnosťou ACT teda nesprávne tvrdí, že kritérium kvalifikovaných účinkov nemôže slúžiť ako základ pre založenie právomoci Komisie.
- 47 Toto tvrdenie treba preto zamietnuť ako nedôvodné.

- 48 Po druhé je potrebné preskúmať tvrdenie, ktoré Intel predložil subsidiárne a podľa ktorého aj za predpokladu, že kritérium kvalifikovaných účinkov by bolo v tomto prípade uplatniteľné, Všeobecný súd nesprávne dospel k záveru, že dohody uzavreté so spoločnosťou Lenovo v rokoch 2006 a 2007 vyvolávali okamžité, podstatné a predvídateľné účinky v EHP. Intel poukazuje v tejto súvislosti na údajne obmedzený počet dotknutých výrobkov.
- 49 V prvom rade treba uviesť, že ako Všeobecný súd rozhodol v bodoch 233 a 258 napadnutého rozsudku, kritérium kvalifikovaných účinkov umožňuje odôvodniť uplatnenie práva Únie v oblasti hospodárskej súťaže s ohľadom na medzinárodné právo verejné, ak je pravdepodobné, že predmetné konanie bude mať okamžitý a výrazný dopad v Únii.
- 50 Treba tiež zdôrazniť, podobne ako uviedol Všeobecný súd v bodoch 268 a 280 napadnutého rozsudku, že to, či má Komisia právomoc uplatniť v príslušnom prípade právo Únie v oblasti hospodárskej súťaže, treba určiť vzhľadom na správanie dotknutého podniku alebo dotknutých podnikov, posudzované ako celok.
- 51 Ďalej, pokiaľ ide o to, že Intel Všeobecnému súdu vytýka, že dospel k záveru, podľa ktorého dohody uzatvorené so spoločnosťou Lenovo a týkajúce sa CPU určených na dodanie v Číne budú mať bezprostredný účinok v EHP, treba uviesť, že na jednej strane Všeobecný súd správne rozhodol v bodoch 251, 252 a 257 napadnutého rozsudku, že na splnenie podmienky týkajúcej sa požiadavky predvídateľnosti stačí zohľadniť pravdepodobné účinky správania na hospodársku súťaž.
- 52 Na druhej strane, keďže Všeobecným súd v bode 255 napadnutého rozsudku v podstate konštatoval, že správanie podniku Intel voči spoločnosti Lenovo spadalo do celkovej stratégie zameranej na zabezpečenie, aby na trhu, vrátane EHP, nebol dostupný nijaký prenosný počítač Lenovo vybavený CPU od spoločnosti AMD, nedopustil sa nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 277 napadnutého rozsudku konštatoval, že správanie podniku Intel mohlo mať okamžitý účinok v EHP.
- 53 Toto tvrdenie treba teda zamietnuť ako zjavne nedôvodné.
- 54 Napokon Intel tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne pripustil, že dohody uzatvorené so spoločnosťou Lenovo a týkajúce sa CPU určených na dodanie v Číne budú mať podstatný účinok v EHP, hoci účinky týchto dohôd boli zanedbateľné.
- 55 V tejto súvislosti stačí poukázať na rozhodnutie Všeobecného súdu, že správanie podniku Intel voči spoločnosti Lenovo bolo súčasťou celkovej stratégie zameranej na zabránenie spoločnosti AMD v prístupe k najvýznamnejším predajným kanálom, čo napokon Intel v rámci svojho odvolania nespochybňuje.
- 56 V dôsledku toho, vzhľadom na úvahy uvedené v bode 50 tohto rozsudku, Všeobecný súd mohol bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, rozhodnúť, že v prípade stratégie, akou je stratégia podniku Intel, treba vziať do úvahy správanie podniku ako celku s cieľom posúdiť podstatnú povahu jej účinkov na trh Únie a EHP.
- 57 Ako zdôrazňuje Komisia, v opačnom prípade by to viedlo k umelej fragmentácii celosvetového protisúťažného správania, ktorá môže ovplyvniť štruktúru trhu v rámci EHP, na viaceré samostatné správania, ktoré by mohli uniknúť právomoci Únie.

- 58 V dôsledku toho tvrdenie uvedené v bode 54 tohto rozsudku sa musí zamietnuť ako nedôvodné.
- 59 Po tretie, pokiaľ ide o tvrdenie podniku Intel, podľa ktorého Všeobecný súd v bode 289 napadnutého rozsudku protiprávne obrátil dôkazné bremeno, treba konštatovať, že toto tvrdenie sa zakladá na nesprávnom výklade napadnutého rozsudku. Ako totiž vyplýva z bodov 286 až 289 daného rozsudku, Všeobecný súd konštatoval, že pokiaľ ide o oddialenie uvedenia niektorých počítačov na celom svete na trh, z dôkazov, ktoré mal k dispozícii, vyplývalo, že predaj týchto počítačov sa predpokladal v častiach Európy, Stredného východu a Afriky, ktoré tvoria veľkú časť EHP, čo stačilo na konštatovanie prinajmenšom potenciálnych účinkov v EHP.
- 60 Isteže, v tejto súvislosti sa Všeobecný súd odvolal na neexistenciu konkrétnych nepriamych dôkazov, z ktorých by mohlo vyplývať, že celý plánovaný predaj by sa týkal tých častí tohto regiónu, ktoré nie sú súčasťou EHP. Toto konštatovanie treba však vykladať s prihliadnutím na body 287 a 288 napadnutého rozsudku, podľa ktorých sa Všeobecný súd domnieval, že pripomienka uvedená na pojednávaní, podľa ktorej bolo možné, že všetky tieto počítače boli určené do iných oblastí ako EHP, predstavuje iba špekuláciu podniku Intel, na podporu ktorej tento podnik neuviedol nijaký argument.
- 61 Toto tvrdenie je teda nedôvodné.
- 62 Po štvrté a nakoniec, pokiaľ ide o tvrdenia podniku Intel týkajúce sa uplatnenia kritéria realizácie Všeobecným súdom, stačí uviesť, že Všeobecný súd v bode 297 napadnutého rozsudku spresnil, že preskúmal toto kritérium len pre úplnosť.
- 63 Keďže tieto výhrady sa týkajú len dôvodov napadnutého rozsudku, ktoré boli uvedené len pre úplnosť, nemôžu viesť k zrušeniu daného rozsudku (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. decembra 2011, Francúzsko/People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, bod 79 a citovanú judikatúru).
- 64 Preto sa tieto tvrdenia musia zamietnuť ako neúčinné.
- 65 Z uvedeného vyplýva, že piaty odvolací dôvod musí byť zamietnutý v celom rozsahu.

O štvrtom odvolacom dôvode založenom na podstatnej procesnej vade majúcej vplyv na právo podniku Intel na obhajobu

Argumentácia účastníkov konania

- 66 Štvrtý odvolací dôvod, ktorý je potrebné skúmať v druhom rade, pretože sa týka správneho konania pred Komisiou, sa vzťahuje na spôsob, akým Komisia vykonala vypočúvanie pána D 1. Pozostáva z troch častí.
- 67 Po prvé Intel tvrdí, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 612 napadnutého rozsudku rozhodol, že Komisia neporušila článok 19 nariadenia č. 1/2003 v spojení s článkom 3 nariadenia č. 773/2004.

- 68 Na jednej strane Všeobecný súd týmto údajne ustanovil v bode 614 napadnutého rozsudku umelé rozlišovanie medzi formálnymi a neformálnymi vypočúvaniami. Intel sa opiera o rozhodnutia Európskeho ombudsmana zo 14. júla 2009 a tvrdí, že akékoľvek stretnutie s tretími osobami s cieľom získať informácie týkajúce sa predmetu vyšetrovania predstavuje vypočúvanie v zmysle uvedeného článku 19 a musí sa z neho teda vyhotoviť záznam.
- 69 Na druhej strane, a subsidiárne, v prípade, že nariadenie č. 1/2003 by sa malo vykladať v tom zmysle, že existuje kategória neformálnych stretnutí, ktoré nevyžadujú vyhotovenie záznamu, Intel tvrdí, že vypočúvanie pána D 1 nepatrí do tejto kategórie, pričom Komisia bola povinná vykonať záznam, keďže obsah tohto stretnutia, ktoré trvalo päť hodín, v sebe zahŕňalo mimoriadne významné prvky, ktoré mali objektívnu súvislosť s predmetom vyšetrovania.
- 70 Po druhé Intel tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne pripustil, že procesnú vadu vyplývajúcu z porušenia článku 19 nariadenia č. 1/2003 v spojení s článkom 3 nariadenia č. 773/2004 bolo možné napraviť doručením nedôvernej verzie poznámky podniku Intel zahŕňajúcej body zápisnice týkajúce sa podstatných prvkov predmetného vypočúvania, no neobsahujúcej zhrnutie obsahu svedeckej výpovede pána D 1. Intel v tejto súvislosti tvrdí, že uvedená poznámka neobsahovala stručné zhrnutie nastolených tém – v rozpore s tým, čo uviedol Všeobecný súd v bode 622 napadnutého rozsudku –, ale len zoznam tém preberaných na tomto vypočúvaní.
- 71 Intel navyše zdôraznil, že tvrdenie Komisie uvedené v jej vyjadrení k žalobe, podľa ktorého sa jej podarilo napraviť porušenie práva na obhajobu voči podniku Intel prostredníctvom oneskoreného poskytnutia poznámky, je v rozpore s tým, že táto poznámka neobsahovala obsah svedeckej výpovede pána D 1, ako aj s tým, že Komisia priznala, že úlohou tejto poznámky nebolo presne alebo vyčerpávajúcym spôsobom reprodukovať obsah predmetného stretnutia.
- 72 Po tretie Intel tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď neuplatnil kritérium stanovené v rozsudku z 25. októbra 2011, Solvay/Komisia (C-109/10 P, EU:C:2011:686). Všeobecný súd tým, že v bode 630 napadnutého rozsudku rozhodol, že bolo pre Intel možné z právneho hľadiska dostatočne rekonštruovať obsah predmetného stretnutia, hoci sa tento podnik na ňom nezúčastnil, mu takto uložil povinnosť preukázať obsah skutočností, ktoré mu neboli nikdy oznámené.
- 73 Spoločnosť ACT podporuje tvrdenia podniku Intel uvedené na podporu štvrtého odvolacieho dôvodu, pričom najmä zdôrazňuje, že nemožno vylúčiť, že názory vyjadrené pánom D 1 boli užitočné na obhajobu podniku Intel, pretože tento pán poskytol dôkazy svedčiace v jeho prospech v rámci konania pred US Federal Trade Commission (Spolková agentúra pre hospodársku súťaž Spojených štátov) v roku 2003.
- 74 Komisia tvrdí, že štvrtý odvolací dôvod je neúčinný a okrem toho po prvé uvádza, že rozhodnutie Európskeho ombudsmana, na ktorom svoje tvrdenie zakladá podnik Intel, nemožno použiť na preukázanie nesprávneho právneho posúdenia z dôvodu, že tento podnik nespochybnil bod 617 napadnutého rozsudku, v ktorom sa uvádza, že uvedené stretnutie nemalo za cieľ zbierať dôkazy v podobe podpísanej zápisnice alebo vyhlásení podľa článku 19 nariadenia č. 1/2003. Komisia dodáva, že Všeobecný súd v bodoch 614 až 616 napadnutého rozsudku prirovnal povahu informácií, ktoré môžu byť získané v súlade s článkom 19 tohto nariadenia, s informáciami, na ktoré sa vzťahuje článok 18 toho istého nariadenia, na základe čoho dospel k záveru, že toto stretnutie nebolo vypočúvaním v zmysle uvedeného článku 19.

- 75 Komisia po druhé tvrdí, že oznámenie internej poznámky dostatočne napravilo procesnú vadu, na ktorú sa poukazuje. Dodáva, že z okolnosti, že Intel nebol prítomný na spornom vypočúvaní, nepreukazuje nijaké nesprávne posúdenie pri vyvodení záveru v bode 631 napadnutého rozsudku, podľa ktorého dôkaz bolo možné rekonštruovať. V skutočnosti podnik Intel vyvracia svoje vlastné tvrdenia predložené v konaní na prvom stupni, ktorými tvrdil, že vyhlásenia pána D 1 bolo možné rekonštruovať prinajmenšom na účely konštatovania, že tieto vyhlásenia boli nevyhnutne v jeho prospech.
- 76 Po tretie Komisia tvrdí, že okolnosti prejednávanej veci sú vzdialené od veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 25. októbra 2011, Solvay/Komisia (C-109/10 P, EU:C:2011:686), v ktorej boli porušené práva na obhajobu v súvislosti s konštatovaním dominantného postavenia spoločnosti Solvay SA na predmetnom trhu, pričom toto konštatovanie sa zakladalo na vyvrátení domnienke.
- 77 Komisia tiež uvádza, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď uplatnil judikatúru vyplývajúcu z rozsudku z 25. októbra 2011, Solvay/Komisia (C-109/10 P, EU:C:2011:686) na okolnosti prejednávanej veci, pričom dospel k záveru, že nedošlo k porušeniu práva na obhajobu.
- 78 Keďže všetky vyhlásenia spoločnosti Dell, ktorá popierala existenciu zliav za exkluzivitu, boli v bode 582 napadnutého rozsudku považované za nevierohodné vzhľadom na ostatné predložené dôkazy, Komisia tvrdí, že zápisnica *in extenso* o najkategorickejšom popretí pána D 1 by nebola pre Intel vôbec užitočná.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 79 Na úvod Komisia uvádza, že štvrtý odvolací dôvod je neúčinný, keďže záver uvedený v napadnutom rozsudku, podľa ktorého Intel poskytol zľavy za exkluzivitu spoločnosti Dell, nie je sporný.
- 80 Toto tvrdenie však treba odmietnuť, keďže odvolateľ týmto odvolacím dôvodom navrhuje konkrétne jednak zníženie výšky uloženej pokuty a jednak zrušenie sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týka spoločnosti Dell, pričom tvrdí, že tým, že Komisia neurobila záznam z vypočúvania pána D 1, pripravila ho o dôkazy, a porušila tým jeho právo na obhajobu.
- 81 V dôsledku toho treba preskúmať dôvodnosť tohto odvolacieho dôvodu
- 82 Týmto dôvodom Intel najmä tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 612 napadnutého rozsudku rozhodol, že Komisia neporušila článok 19 nariadenia č. 1/2003 v spojení s článkom 3 nariadenia č. 773/2004.
- 83 V tejto súvislosti treba na úvod uviesť, podobne ako to urobil Všeobecný súd v bode 621 napadnutého rozsudku, že najmä z internej poznámky Komisie týkajúcej sa stretnutia s pánom D 1 vyplýva, že témy, ktoré sa preberali počas stretnutia s ním, ktoré trvalo viac ako päť hodín, sa týkali otázok, ktoré majú objektívnu súvislosť s podstatou vyšetrovania. Okrem toho, pán D 1 bol jedným z najvyššie postavených vedúcich predstaviteľov jedného z najväčších zákazníkov podniku Intel, ako to tento podnik zdôraznil bez toho, aby to bolo spochybnené, pričom tento pán bol konkrétne zodpovedný za obchodné vzťahy s podnikom Intel. Z toho vyplýva, že vypočúvanie,

ktoré Komisia viedla s pánom D 1, bolo zamerané na získanie informácií týkajúcich sa predmetu vyšetrovania vo veci Intel v zmysle článku 19 ods. 1 nariadenia č. 1/2003, čo Komisia navyše ani nespochybnila.

- 84 V prvom rade, pokiaľ ide o napadnuté rozlišovanie medzi formálnymi a neformálnymi vypočúvaniami, ktoré stanovil Všeobecný súd v bode 614 napadnutého rozsudku, zo samotného znenia článku 19 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 vyplýva, že toto nariadenie sa má uplatňovať na všetky vypočúvania týkajúce sa získavania informácií o predmete vyšetrovania.
- 85 Odôvodnenie 25 nariadenia č. 1/2003 v tejto súvislosti spresňuje, že cieľom tohto nariadenia je posilniť vyšetrovacie právomoci Komisie, čo predovšetkým umožní Komisii vypočuť každú osobu, ktorá môže mať užitočné informácie, a zaznamenávať jej vyhlásenia.
- 86 Článok 19 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 predstavuje teda právny základ, ktorý umožňuje Komisii vykonať pohovor s osobou v rámci vyšetrovania, čo potvrdzujú aj prípravné práce k tomuto nariadeniu [pozri návrh nariadenia Rady o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 [ES] a o zmene a doplnení nariadení (EHS) č. 1017/68, (EHS) č. 2988/74, (EHS) č. 4056/86 a (EHS) č. 3975/87 [COM(2000) 582 final, Ú. v. ES C 365 E, 2000, s. 284]].
- 87 Žiadna skutočnosť vyplývajúca zo znenia tohto ustanovenia alebo cieľ, ktorý sleduje, neumožňuje dospieť k záveru, že normotvorca chcel zaviesť rozlišovanie medzi dvoma kategóriami vypočúvania, ktoré sa týkajú predmetu vyšetrovania, ani vylúčiť z pôsobnosti uvedeného ustanovenia niektoré z týchto vypočúvaní.
- 88 Všeobecný súd teda nesprávne uviedol v bodoch 614 až 618 napadnutého rozsudku, že bolo potrebné rozlišovať medzi vypočúvaniami vykonanými Komisiou v rámci vyšetrovania, t. j. jednak formálnymi vypočúvaniami, na ktoré sa uplatňuje článok 19 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 v spojení s článkom 3 nariadenia č. 773/2004, a jednak neformálnymi vypočúvaniami, ktoré sa nachádzajú mimo pôsobnosti týchto ustanovení.
- 89 V druhom rade v rozsahu, v akom podnik Intel tvrdí, že Komisia má povinnosť vykonať zápisnicu z každého výsluchu vedeného na základe článku 19 ods. 1 nariadenia č. 1/2003, treba v prvom rade zdôrazniť, že článok 3 ods. 1 nariadenia č. 773/2004, ktorý stanovuje, že Komisia „vypočúvanú osobu bude taktiež informovať o svojom zámere vyhotoviť záznam z vypočúvania“, sa má chápať v tom zmysle, že záznam z vypočúvania nemá fakultatívny charakter, ale že Komisia je povinná upozorniť dotknutú osobu o plánovanom vyhotovení záznamu.
- 90 Ďalej článok 3 ods. 3 nariadenia č. 773/2003, ktorý stanovuje, že „Komisia môže zaznamenávať vyhlásenia vykonané vypočúvanými osobami akoukoľvek formou“ znamená, ako Všeobecný súd správne uviedol v bode 617 napadnutého rozsudku, že ak sa Komisia rozhodne, so súhlasom vypočúvanej osoby, viesť pohovor na základe článku 19 ods. 1 nariadenia č. 1/2003, je povinná zaznamenať celý tento výsluch, pričom nie je dotknuté to, že sa jej ponecháva výber formy, akou tento záznam vyhotoví.
- 91 Z toho vyplýva, že Komisia má povinnosť zaznamenať vo forme, akú si zvolí, každé vypočúvanie, ktoré sa konalo podľa článku 19 nariadenia č. 1/2003, na účely získania informácií týkajúcich sa predmetu vyšetrovania, ktoré viedla.

- 92 Pokiaľ ide o otázku, či Všeobecný súd v bode 622 napadnutého rozsudku správne rozhodol, že sprístupnenie podniku Intel počas správneho konania nedôvernej verzii internej poznámky vypracovanej Komisiou týkajúcej sa jej stretnutia s pánom D 1 napravilo nedostatky spojené s tým, že sa nevykonali záznamy z vypočúvania, ku ktorému došlo na tomto stretnutí, je potrebné uviesť, že hoci, ako Všeobecný súd uviedol v bodoch 635 a 636 napadnutého rozsudku, táto interná poznámka obsahuje stručné zhrnutie obsahu sporného vypočúvania, neobsahuje nijaký údaj, pokiaľ ide o obsah diskusií, ktoré sa uskutočnili na tomto vypočutí, a to najmä pokiaľ ide o druh informácií, ktoré pán D 1 poskytol počas tohto vypočúvania o otázkach, ktoré sú v nej uvedené. Za týchto podmienok Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že oznámenie uvedenej internej poznámky podniku Intel v priebehu správneho konania napravilo pôvodnú vadu daného konania vzťahujúcu sa na nevykonanie záznamu z predmetného vypočúvania.
- 93 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia po prvé tým, že stanovil medzi vypočúvaniami týkajúcimi sa predmetu vyšetrovania Komisie rozlišovanie medzi jednak formálnymi vypočúvaniami, na ktoré sa uplatňuje článok 19 ods. 1 nariadenia č. 1/2003 v spojení s článkom 3 nariadenia č. 773/2004, a jednak neformálnymi vypočúvaniami, ktoré sa nachádzajú mimo pôsobnosti týchto ustanovení, po druhé tým, že usúdil, že hoci predmet stretnutia služieb Komisie s pánom D 1 sa týkal takého vyšetrovania Komisie, nepatrilo do pôsobnosti týchto ustanovení z dôvodu, že nepredstavuje formálne vypočúvanie, a po tretie, že sa subsidiárne rozhodol, že predloženie podniku Intel počas správneho konania nedôvernej verzii internej poznámky vypracovanej Komisiou v súvislosti s týmto stretnutím napravilo nevykonanie záznamu z tohto vypočúvania.
- 94 Iste, ak odôvodnenie rozsudku Všeobecného súdu vykazuje porušenie práva Únie, ale jeho výroková časť sa napriek tomu javí ako dôvodná z iných právnych dôvodov, toto porušenie nevedie k zrušeniu rozsudku a treba nahradiť odôvodnenie (rozsudok z 9. júna 2011, Comitato „Venezia vuole vivere“ a i./Komisia, C-71/09 P, C-73/09 P a C-76/09 P, EU:C:2011:368, bod 118, ako aj citovaná judikatúra).
- 95 V prejednávanej veci treba uviesť, že Všeobecný súd v bode 611 napadnutého rozsudku zdôraznil, že medzi účastníkmi konania je nesporné, že Komisia v spornom rozhodnutí nevychádzala z informácií získaných počas vypočúvania pána D 1 na obvinenie podniku Intel.
- 96 Z toho vyplýva, že pokiaľ Intel tvrdí, že pán D 1 poskytol Komisii dôkazy v jeho prospech, ktoré sa mali zaznamenať v primeranej zápisnici, ku ktorej mal mať tento podnik prístup, treba pripomenúť, že pokiaľ ide o neposkytnutie dokumentu, ktorý je údajne v prospech dotknutého podniku, musí tento podnik preukázať, že nesprístupnenie tohto dokumentu mohlo na jeho úkor ovplyvniť priebeh konania a obsah rozhodnutia Komisie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. júla 2010, Knauf Gips/Komisia, C-407/08 P, EU:C:2010:389, bod 23 a citovanú judikatúru).
- 97 Podnik musí teda preukázať, že dokument by vo svoj prospech mohol použiť na svoju obhajobu v tom zmysle, že keby mal možnosť využiť ho počas správneho konania, mohol by sa dovolávať okolností, ktoré sa nezhodovali v príslušnom štádiu so závermi Komisie, a mohol teda určitým spôsobom ovplyvniť posúdenie, ku ktorému dospela Komisia vo svojom rozhodnutí (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. júla 2010, Knauf Gips/Komisia, C-407/08 P, EU:C:2010:389, bod 23 a citovanú judikatúru).
- 98 Z toho vyplýva, že dotknutý podnik musí preukázať jednak to, že nemal prístup k niektorým dôkazom v jeho prospech, a jednak to, že ich mohol použiť na svoju obhajobu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. júla 2010, Knauf Gips/Komisia, C-407/08 P, EU:C:2010:389, bod 24).

- 99 V prejednávanej veci však z analýzy vykonanej Všeobecným súdom v bodoch 629 až 659 napadnutého rozsudku vyplýva, že podniku Intel bol v priebehu správneho konania poskytnutý okrem nedôvernej verzie internej poznámky vypracovanej Komisiou v súvislosti s výsluchom pána D 1 „pripojený dokument“ obsahujúci písomné odpovede spoločnosti Dell na ústne otázky, ktoré boli položené pánovi D 1 na tomto výsluchu.
- 100 Okrem toho, ako bolo uvedené v bodoch 44 až 49 a 628 napadnutého rozsudku, hoci podniku Intel bolo umožnené, aby počas konania pred Všeobecným súdom uviedol svoje pripomienky v súvislosti s dôvernou verziou tejto internej poznámky, ktorá obsahovala údaje o obsahu stretnutia, neposkytol žiadny údaj naznačujúci, že Komisia nezaznamenala počas tohto výsluchu dôkazy v jeho prospech, ktoré by mohli byť užitočné na jeho obhajobu, pretože mohli byť takej povahy, že mohli viesť k inému vysvetleniu priamych listinných dôkazov, ktoré boli zohľadnené v spornom rozhodnutí na preukázanie podmienenosti sporných praktík.
- 101 Okrem iného, ako zdôrazňuje Komisia, Intel nevyužil možnosť, ktorú mal podľa článkov 68 až 76 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu v znení platnom v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku, požiadať, aby bol pán D 1 vypočutý pred Všeobecným súdom. Tento podnik ani pred Všeobecným súdom nepreukázal, že by sa pokúšal kontaktovať pána D 1, aby mu potvrdil, že počas vypočúvania uviedol dôkazy v prospech tohto podniku, ktoré by mohli byť užitočné na jeho obhajobu.
- 102 Za týchto okolností nesprávne právne posúdenia uvedené v bode 93 tohto rozsudku, ku ktorým došlo v napadnutom rozsudku, nie sú spôsobilé vyvrátiť záver uvedený v bode 625 napadnutého rozsudku, podľa ktorého správne konanie nie je postihnuté nezrovnalosťou, na úkor práva podniku Intel na obhajobu, ktorá by mohla viesť k zrušeniu sporného rozhodnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. júla 2013, Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 164).
- 103 Prvá a druhá časť štvrtého odvolacieho dôvodu sa preto musia zamietnuť ako nedôvodné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. februára 2015, Komisia/IPK International, C-336/13 P, EU:C:2015:83, bod 66).
- 104 V rozsahu, v akom sa tretia časť štvrtého odvolacieho dôvodu týka uplatnenia rozsudku z 25. októbra 2011, Solvay/Komisia (C-109/10 P, EU:C:2011:686) na prejednávajúcu vec, treba konštatovať, že Všeobecný súd sa k tejto otázke vyjadril v rámci preskúmania, ktoré bolo len subsidiárne, dôsledkov hypotetickej procesnej nezrovnalosti na sporné rozhodnutie.
- 105 Podľa ustálenej judikatúry však výhrady, ktoré smerujú proti doplňujúcemu odôvodneniu rozsudku Všeobecného súdu, nemôžu mať za následok zrušenie tohto rozsudku a sú teda neúčinné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. decembra 2011, Francúzsko/People’s Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, body 79 a citovanú judikatúru).
- 106 Tretia časť štvrtého odvolacieho dôvodu sa preto musí zamietnuť ako neúčinná.
- 107 Z toho vyplýva, že štvrtý odvolací dôvod sa musí v celom rozsahu zamietnuť.

O prvom odvolacom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení z dôvodu nepreskúmania sporných zliav vzhľadom na všetky relevantné okolnosti

Argumentácia účastníkov konania

- 108 Prvý odvolací dôvod, ktorý je potrebné skúmať na treťom mieste, pretože sa týka kvalifikácie zneužitia dominantného postavenia v zmysle článku 102 ZFEÚ, sa delí na tri časti.
- 109 V rámci prvej časti prvého odvolacieho dôvodu Intel tvrdí, že vernostné zľavy možno kvalifikovať ako zneužívajúce až po preskúmaní všetkých relevantných okolností určujúcich to, či zľavy môžu obmedziť hospodársku súťaž. Intel vychádza najmä z bodov 70 a 71 rozsudku z 19. apríla 2012, Tomra Systems a i./Komisia (C-549/10 P, EU:C:2012:221), z ktorých vyvodzuje, že analýza všetkých okolností sa uplatňuje bez ohľadu na zľavy za exkluzivitu, ako aj iné zľavy, ktoré majú vernosť podporujúci účinok.
- 110 Intel dodáva, že zo znenia, ani zo štruktúry článku 102 ZFEÚ nevyplýva, že niektoré druhy správania, pokiaľ ich prijme podnik v dominantnom postavení, sa musia považovať za protisúťažné už vzhľadom na svoju povahu.
- 111 Intel tvrdí, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa vyžaduje, aby sa na účely konštatovania existencie zneužitia dominantného postavenia v zmysle článku 102 ZFEÚ preskúmali všetky okolnosti, vrátane preskúmania úrovne predmetných zliav, dĺžky ich trvania, príslušných podielov na trhu, potrieb klientov a schopnosti zliav vytesniť konkurenta, ktorý by bol rovnako výkonný (*as efficient competitor test*, ďalej len „test AEC“), s cieľom preukázať, že takéto zľavy sú spôsobilé obmedziť hospodársku súťaž, a teda predstavujú zneužitie dominantného postavenia v zmysle článku 102 ZFEÚ.
- 112 Okrem toho tvrdenie Všeobecného súdu v bode 94 napadnutého rozsudku, podľa ktorého podnik v dominantnom postavení môže preukázať, že jeho správanie je objektívne odôvodnené, predstavuje klamlivú možnosť, pretože Všeobecný súd v bode 89 daného rozsudku uviedol, že priaznivé účinky takéhoto konania sa nemôžu uznať. V tomto zmysle tvrdenie Komisie by viedlo k preneseniu dôkazného bremena, pretože Intel by tak mal odôvodniť svoje správanie ešte pred tým, ako by Komisia preukázala, že toto správanie je spôsobilé obmedziť hospodársku súťaž.
- 113 V rámci druhej časti prvého odvolacieho dôvodu Intel vytýka Všeobecnému súdu, že neposúdil pravdepodobnosť obmedzenia hospodárskej súťaže. Skutočnosť, že sporné zľavy boli kvalifikované alebo vyhodnotené v napadnutom rozsudku ako zľavy za exkluzivitu, by nemala vylúčiť preskúmanie ich spôsobilosti obmedziť hospodársku súťaž.
- 114 V tretej časti svojho prvého odvolacieho dôvodu Intel tvrdí, že analýza Všeobecného súdu v bodoch 172 až 197 napadnutého rozsudku týkajúca sa spôsobilosti zliav obmedziť hospodársku súťaž a smerujúca k preukázaniu toho, že predmetné správanie voči príjemcom zliav bolo spôsobilé obmedziť hospodársku súťaž, bola nedostatočná a nemohla napraviť nesprávne právne posúdenia, ktoré boli už vyššie uvedené.
- 115 Všeobecný súd nesprávne prehliadol dôležité okolnosti, ako napr. nedostatočné pokrytie trhu spornými zľavami, krátke trvanie sporných praktík, neexistencia uzavretia trhu a rýchly pokles cien, ako aj predbežné posúdenie rovnako efektívneho konkurenta.

- 116 Pokiaľ ide o pokrytie trhu spornými zľavami, Všeobecný súd sa nesprávne domnieval, že časť trhu, na ktorú sa vzťahovalo sporné správanie, bola veľká. Miera pokrytia v priemere 14 % nie je porovnateľná s uzavretím 39 % trhu, ku ktorému došlo vo veci, ktorá viedla k rozsudku z 19. apríla 2012, Tomra Systems a i./Komisia (C-549/10 P, EU:C:2012:221), a 40 % vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 23. októbra 2003, Van den Bergh Foods/Komisnia (T-65/98, EU:T:2003:281). Intel spochybňuje v tejto súvislosti tvrdenie Komisie, podľa ktorého pokrytie trhu spornými praktikami nebolo relevantné, pretože sa týkalo len konkrétnych účinkov. Intel namieta, že pokrytie trhu je nevyhnutným prvkom na konštatovanie zneužitia.
- 117 Pokiaľ ide o dĺžku trvania namietaných praktík, Intel zastáva názor, že krátkodobé dohody nespôsobovali nijaký skutočný alebo potenciálny škodlivý účinok. Intel dodáva, že keď Všeobecný súd dospel v bode 113 napadnutého rozsudku k záveru, že doba trvania dohôd nebola krátka, neopieral sa o dĺžku trvania dohôd jednotlivito, ale o kumuláciu viacerých dohôd, takže nemohol zohľadniť skutočnosť, že zákazníci podniku Intel mohli často odstupovať od svojich dohôd. Intel v tejto súvislosti namieta proti tvrdeniu Komisie, podľa ktorého jeho zákazníci OEM nemohli vypovedať dohody, ktoré s ním uzavreli, a to napriek ich krátkej dobe trvania. Nespochybná skutočnosť, že spoločnosť Dell zmenila dodávateľa v prospech spoločnosti AMD, napriek tomu, že zľavy podniku Intel boli na svojej najvyššej úrovni, dokazuje, že možnosť zmeny bola reálna.
- 118 Pokiaľ ide o neexistenciu uzavretia sporných zliav, Intel tvrdí, že Všeobecný súd nevzal do úvahy kapacitné obmedzenia, ktorým bola vystavená spoločnosť AMD, a ktoré jej bránili uspokojiť dopyt po CPU, takže spoločnosti Dell a Lenovo sa zásobovali výlučne od podniku Intel počas príslušných období.
- 119 Pokiaľ ide o relevantnosť testu AEC, Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď analýzu vykonanú Komisiou v spornom rozhodnutí nepovažoval za spadajúcu do jeho preskúmania, ktoré musí vykonať na dosiahnutie súladu s Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaným v Ríme 4. novembra 1950. Podľa podniku Intel nejde o to, či Komisia bola povinná tento test vykonať. Keďže však Komisia takúto analýzu vykonala, správne posúdené výsledky sa mali zohľadniť vzhľadom na všetky súvislosti relevantných okolností na preukázanie existencie pravdepodobnosti obmedzenia hospodárskej súťaže.
- 120 ACT sa v podstate pripája k tvrdeniam podniku Intel.
- 121 Komisia uvádza, že prvý odvolací dôvod spočíva na nepodloženom tvrdení, že zľavy za exkluzivitu boli údajne len jedným druhom cenovej praxe. Súdny dvor teda nemusí tento odvolací dôvod skúmať.
- 122 Subsidiárne Komisia tvrdí, že zľavy za exkluzivitu sa vyznačujú protisúťažnými vlastnosťami, takže je obvykle zbytočné preukazovať ich schopnosť obmedziť hospodársku súťaž. Tieto zľavy mali odstrašujúci účinok spôsobený vyhliadkou odberateľského podniku, že stratí zľavy na nespornom podiele na trhu. Z toho vyplýva, že slobodu odberateľov vybrať si zdroje zásobovania vo všeobecnosti obmedzuje ponuka, ktorá je najatraktívnejšia.
- 123 Intel navyše vychádzal z nesprávneho výkladu bodov 70 a 71 rozsudku z 19. apríla 2012, Tomra Systems a i./Komisia (C-549/10 P, EU:C:2012:221), keď tvrdil, že tieto body sa týkali zliav za exkluzivitu.

- 124 Komisia tvrdí, že argumentácia uvedená v druhom rade podnikom Intel je neprípustná, pretože nepoukazuje na nijaké nesprávne právne posúdenie.
- 125 V každom prípade táto argumentácia je neúčinná, pretože Všeobecný súd v bodoch 172 až 197 napadnutého rozsudku usúdil, že správanie podniku Intel malo schopnosť obmedziť hospodársku súťaž.
- 126 Subsidiárne Komisia dodáva, že právne kritérium pochádzajúce z judikatúry týkajúcej cenových postupov, ako aj cenovej praxe zameranej na vylúčenie, nie je uplatniteľné na zľavy za exkluzivitu. V tejto súvislosti Komisia uviedla, že Súdny dvor mohol uplatniť právne kritérium posúdenia zneužívajúcej povahy cenových postupov na systémy zliav v rozsudku z 19. apríla 2012, Tomra Systems a i./Komisia (C-549/10 P, EU:C:2012:221), no v danom rozsudku výslovne potvrdil, že ak podnik v dominantnom postavení používa takýto systém zliav, zneužíva svoje postavenie.
- 127 Komisia sa napokon domnieva, že nie je potrebné, aby Súdny dvor preskúmaval tvrdenia podniku Intel týkajúce sa bodov 172 až 197 napadnutého rozsudku, pretože Všeobecný súd preskúmal len pre úplnosť otázku, či Komisia preukázala v spornom rozhodnutí schopnosť správania podniku Intel obmedziť hospodársku súťaž.
- 128 Subsidiárne Komisia tvrdí, že napadnutý rozsudok z právneho hľadiska dostatočne preukazuje existenciu celkovej stratégie a že tvrdenia podniku Intel v tejto časti sú neprípustné v rozsahu, v akom sa nimi domáha nového posúdenia skutkového stavu. Reagovala aj na tvrdenia podniku Intel týkajúce sa relevantnosti pokrytia trhu, ako aj dĺžky trvania praktiky.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 129 V prvom rade Intel, ktorý podporuje spoločnosť ACT, svojimi prvými dvomi častmi prvého odvolacieho dôvodu v podstate Všeobecnému súdu vytýka, že pripustil, že dotknuté praktiky mohli byť kvalifikované ako zneužitie dominantného postavenia v zmysle článku 102 ZFEÚ bez toho, aby boli vopred preskúmané všetky relevantné okolnosti prejednávaneho prípadu a bez toho, aby bola preskúmaná pravdepodobnosť, že obmedzenie hospodárskej súťaže, vyplýva z tohto správania.
- 130 V druhom rade treťou časťou svojho prvého odvolacieho dôvodu Intel napáda analýzu vykonanú subsidiárne Všeobecným súdom v bodoch 172 až 197 napadnutého rozsudku týkajúcu sa spôsobilosti zliav a platieb poskytnutých spoločnostiam Dell, HP, NEC, Lenovo a MSH obmedziť hospodársku súťaž vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci.
- 131 V tejto súvislosti Intel namieta najmä proti posúdeniu vykonanému Všeobecným súdom, čo sa týka relevantnosti testu AEC, ktorý uplatnila Komisia v prejednávanej veci.
- 132 Tento podnik predovšetkým tvrdí, že pokiaľ Komisia pristúpila k takémuto testu, mal Všeobecný súd preskúmať jeho argumentáciu založenú na skutočnosti, že pri výkone tohto testu došlo k viacerým pochybeniam a že, keby sa vykonal správne, viedol by k záveru – opačnému, než ku ktorému dospela Komisia – a to, že sporné zľavy nemali schopnosť obmedziť hospodársku súťaž.

- 133 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že cieľom článku 102 ZFEÚ v nijakom prípade nie je zakázať podniku, aby vlastnou zásluhou nadobudol dominantné postavenie na trhu. Cieľom tohto ustanovenia nie je ani zabezpečiť, aby konkurenti, ktorí sú menej efektívni ako podnik v dominantnom postavení, zostali na trhu (pozri najmä rozsudok z 27. marca 2012, Post Danmark, C-209/10, EU:C:2012:172, bod 21 a citovanú judikatúru).
- 134 Každé vylúčenie tak nevyhnutne neznamená narušenie hospodárskej súťaže. Hospodárska súťaž založená na zásluhách zo svojej podstaty môže viesť k zániku na trhu alebo marginalizácii konkurentov, ktorí sú menej efektívni, a teda menej zaujímaví pre spotrebiteľov, najmä z pohľadu cien, výberu, kvality alebo inovácií (pozri najmä rozsudok z 27. marca 2012, Post Danmark, C-209/10, EU:C:2012:172, bod 22 a citovanú judikatúru).
- 135 Podnik v dominantnom postavení má však osobitnú zodpovednosť za to, aby svojim správaním nenarušil účinnú a neskreslenú hospodársku súťaž na vnútornom trhu (pozri najmä rozsudky z 9. novembra 1983, Nederlandsche Banden-Industrie-Michelin/Komisia, 322/81, EU:C:1983:313, bod 57, ako aj z 27. marca 2012, Post Danmark, C-209/10, EU:C:2012:172, bod 23 a citovanú judikatúru).
- 136 Z tohto dôvodu článok 102 ZFEÚ tak najmä zakazuje podniku v dominantnom postavení, aby používal také postupy, ktoré majú za následok vylúčenie rovnako efektívnych konkurentov, a posilňujú tak jeho dominantné postavenie používaním iných prostriedkov než tých, ktoré vychádzajú z hospodárskej súťaže založenej na zásluhách. Z tohto hľadiska teda nemožno každú cenovú hospodársku súťaž považovať za zákonnú (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. marca 2012, Post Danmark, C-209/10, EU:C:2012:172, bod 25).
- 137 V tejto súvislosti už bolo rozhodnuté, že skutočnosť, že podnik nachádzajúci sa v dominantnom postavení na trhu si zaväzuje kupujúcich – aj keď na ich žiadosť – povinnosťou alebo sľubom zásobiť sa úplne alebo, pokiaľ ide o podstatnú časť ich potrieb, výhradne od uvedeného podniku, predstavuje zneužitie dominantného postavenia v zmysle článku 102 ZFEÚ, či je už povinnosť uvedená ako taká, alebo je ako jej protihodnota poskytnutá zľava. To platí rovnako aj v prípade, že uvedený podnik bez toho, aby svojim zákazníkom ukladal formálnu povinnosť, uplatňuje systém vernostných zliav, či už na základe dohôd uzavretých s týmito zákazníkmi, alebo jednostranne, to znamená zliav viazaných na podmienku, že zákazník, inak nezávisle od objemu nákupov pokrýva svoje potreby výlučne alebo z významnej časti od podniku v dominantnom postavení (pozri rozsudok z 13. februára 1979, Hoffmann-La Roche/Komisia, 85/76, EU:C:1979:36, bod 89).
- 138 Túto judikatúru však treba spresniť, ak dotknutý podnik v priebehu správneho konania uvádza dôkazy preukazujúce, že jeho konanie nemalo schopnosť obmedziť hospodársku súťaž, a najmä nemohlo spôsobiť vytýkaný účinok vylúčenia konkurentov.
- 139 V takom prípade je Komisia povinná nielen analyzovať jednak rozsah dominantného postavenia podniku na relevantnom trhu a jednak mieru pokrytia trhu spornou praktikou, ako aj podmienky a spôsoby poskytovania predmetných zliav, ich trvanie a ich výšky, ale je tiež povinná posúdiť prípadnú existenciu stratégie zameranej na vylúčenie prinajmenšom rovnako efektívnych konkurentov (pozri analogicky rozsudok z 27. marca 2012, Post Danmark, C-209/10, EU:C:2012:172, bod 29).

- 140 Analýza schopnosti vylúčenia je tiež relevantná na posúdenie, či systém zliav, ktorý v zásade patrí do pôsobnosti zákazu podľa článku 102 ZFEÚ, môže byť objektívne odôvodnený. Okrem toho vylučujúci účinok, ktorý vyplýva zo systému zliav neprospievajúcich hospodárskej súťaži, možno vyrovnáť alebo prekonať výhodami, čo sa týka efektívnosti, z ktorých má prospech aj spotrebiteľ (rozsudok z 15. marca 2007, *British Airways/Komisia*, C-95/04 P, EU:C:2007:166, bod 86). Takéto zváženie účinkov spornej praktiky, priaznivých a nepriaznivých pre hospodársku súťaž, možno v rozhodnutí Komisie vykonať len po preskúmaní schopnosti vytlačiť prinajmenšom rovnako efektívnych konkurentov, ktorá je obsiahnutá v predmetnej praktike.
- 141 Ak v rozhodnutí, ktorým sa konštatuje neprípustná povaha systému zliav, Komisia vykoná takú analýzu, Všeobecnému súdu prináleží preskúmať všetky tvrdenia žalobcu spochybňujúce dôvodnosť zistení Komisie s ohľadom na schopnosť dotknutého systému zliav vylučovať z trhu.
- 142 V prejednávacom prípade Komisia v spornom rozhodnutí zdôraznila, že predmetné zľavy mali svojou povahou schopnosť obmedziť hospodársku súťaž, takže posúdenie všetkých okolností prejednávanej veci, a najmä test AEC neboli na konštatovanie zneužitia dominantného postavenia potrebné (pozri najmä body 925 a 1760 tohto rozhodnutia), no napriek tomu vykonala dôkladné preskúmanie týchto okolností tým, že v bodoch 1002 až 1576 daného rozhodnutia sa zaoberala veľmi podrobne analýzou, ktorú vykonala v rámci testu AEC, čo ju viedlo k tomu, že v bodoch 1574 a 1575 uvedeného rozhodnutia dospela k záveru, že rovnako efektívny konkurent by musel uplatňovať ceny, ktoré by neboli udržateľné, a preto predmetná praktika zliav mohla mať účinky vylúčenia takého konkurenta.
- 143 Z toho vyplýva, že test AEC mal v spornom rozhodnutí skutočnú dôležitosť v rámci toho, keď Komisia vykonávala posúdenie schopnosti predmetnej praktiky zliav mať účinky vylúčenia rovnako efektívnych konkurentov.
- 144 Za týchto podmienok bol Všeobecný súd povinný preskúmať všetky tvrdenia podniku Intel predložené s ohľadom na tento test.
- 145 V bodoch 151 a 166 napadnutého rozsudku pritom bolo rozhodnuté, že nebolo potrebné preskúmať, či Komisia vykonala test AEC v súlade s príslušnými pravidlami a bez toho, aby sa dopustila nesprávneho posúdenia, a že nebolo potrebné ani preskúmať, či boli alternatívne výpočty predložené podnikom Intel vykonané správne.
- 146 V rámci svojho preskúmania okolností tejto veci vykonaného subsidiárne, Všeobecný súd teda poprel v bodoch 172 až 175 napadnutého rozsudku akúkoľvek relevantnosť testu AEC vykonaného Komisiou, a teda neodpovedal na výhrady, ktoré voči tomuto testu vyjadril Intel.
- 147 Bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o druhom, treťom a šiestom odvolacom dôvode, musí byť napadnutý rozsudok zrušený v rozsahu, v akom pri analýze schopnosti sporných zliav obmedziť hospodársku súťaž Všeobecný súd nesprávne prehliadol tvrdenia podniku Intel, v ktorých tento podnik namietal údajné chyby, ktorých sa dopustila Komisia v rámci testu AEC.

O vrátení veci Všeobecnému súdu

- 148 Podľa článku 61 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie môže Súdny dvor v prípade zrušenia rozhodnutia Všeobecného súdu sám vydať konečné rozhodnutie vo veci, ak to stav konania dovoľuje. O takýto prípad však v prejednávanej veci nejde.

- 149 Preskúmanie vykonané Všeobecným súdom vzhľadom na tvrdenia podniku Intel týkajúce sa schopnosti sporných zliav obmedziť hospodársku súťaž si totiž vyžaduje posúdenie skutkových a ekonomických okolností, ktoré prináleží preskúmať Všeobecného súdu.
- 150 V dôsledku toho treba vrátiť vec Všeobecnému súdu.

O trovách

- 151 Vzhľadom na to, že vec sa vracia Všeobecnému súdu, o trovách tohto odvolacieho konania sa rozhodne neskôr.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 12. júna 2014, Intel/Komisnia (T-286/09, EU:T:2014:547) sa zrušuje.**
- 2. Vec sa vracia Všeobecnému súdu Európskej únie.**
- 3. O trovách konania sa rozhodne neskôr.**

Podpisy

ⁱ — Číslovanie všetkých bodov tohto textu bolo po jeho prvom sprístupnení na internete predmetom zmeny.

ⁱⁱ — Znenie živého záhlavia tohto textu bolo po jeho prvom sprístupnení na internete predmetom zmeny formálneho charakteru.